

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 45Ek/435/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119247683
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119247683.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: X. R., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V. 4, XXX XX E. - Z., právne zastúpeného: OK advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Bajkalská 21/A, 821 01 Bratislava - Ružinov, IČO: 47 242 884, proti povinnému: Q. C. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. XXXX/X, XXX XX N., o vymoženie pohľadávky vo výške 2.196,96 eur, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Vojtech Markovič, Exekútorský úrad so sídlom Bratislavská cesta 4303, 945 01 Komárno, IČO: 42 211 077, pod sp. zn. 381EX 210/19, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 45Ek/435/2019 zo dňa 4. decembra 2019, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 45Ek/435/2019 zo dňa 4. decembra 2019 **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 06.03.2019 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 3.366,96 eur s príslušenstvom na základe vykonateľného exekučného titulu - uznesenie Okresného súdu Galanta č.k. 15C/278/2007-420 zo dňa 02.08.2018. Dňa 27.03.2019 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora.

2. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 45Ek/435/2019 zo dňa 4.12.2019 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“). Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 3, § 61g ods. 1-5 Exekučného poriadku, a vecne tým, že povinný si nesplnil svoj záväzok vyplývajúci z exekučného titulu voči oprávnenému riadne a včas, preto podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie dôvodne, pričom povinný nepreukázal uzatvorenie ním tvrdeného splátkového kalendára s oprávneným a teda ani ním tvrdené riadne splácanie záväzku oprávnenému. Konštatoval, že v exekučnom titule nie je určená možnosť plnenia v splátkach, pričom návrh splátkového kalendára vytvorený povinným nemožno považovať za riadnu dohodu o splátkach, keďže z odpovede oprávneného zo dňa 08.01.2019 k návrhu povinného na uzavretie splátkového kalendára zo dňa 31.12.2018 je zrejmé, že oprávnený s predmetným návrhom splátkového kalendára nesúhlasil, odmietol ho v celom rozsahu a vyzval povinného na jednorazové splnenie povinnosti uloženej exekučným titulom. Súd mal preukázané, že povinný uhradil oprávnenému prostredníctvom štyroch poštových poukazov postupne sumu 600 eur (4 x po 150 eur) z celkovej dlžnej sumy 3.816,96 eur, pričom k trom prvým platbám prišlo pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie (do 6.3.2019) a k štvrtej platbe prišlo po podaní návrhu na vykonanie exekúcie. Súd ďalej považoval za preukázané, že sumu 450 eur, ktorú povinný uhradil prostredníctvom troch poštových poukazov ešte pred začatím exekučného konania, oprávnený zohľadnil v návrhu na vykonanie exekúcie tým, že ponížil judikovanú pohľadávku a uplatnil si tak len sumu vo výške 3.366,96 eur s príslušenstvom. K štvrtej platbe povinného uhradenej dňa 3.4.2019, t.j. po podaní návrhu na vykonanie exekúcie vyšší súdny úradník vyhodnotil, že zánik časti vymáhaného nároku počas trvania exekučného konania, nie je dôvodom na vyhovieť návrhu na zastavenie exekúcie, a to ani len

čiasťočne, pretože konanie o návrhu na zastavenie exekúcie je sporom o tom, či sa exekučné konanie začalo oprávnene. Skutočnosť, že povinný uhradil časť pohľadávky, by mohla byť dôvodom na vyhoviecie návrhu na čiastočné zastavenie exekúcie len v prípade, ak by k úhrade dlhu došlo v časovom rozmedzí od vydania exekučného titulu do dňa začatia exekučného konania, a ak by oprávnený túto skutočnosť v návrhu na vykonanie exekúcie nezohľadnil.

3. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonom stanovenej lehote dňa 23.12.2019 sťažnosť, ktorou žiadal, aby sudkyňa napádané uznesenie zrušila a vec vrátila vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie a rozhodnutie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Sťažnosť odôvodnil tým, že ním predložené poštové poukážky o úhrade sumy 1.620 eur v prospech oprávneného preukazujú jeho záujem na uhradení dlhu v splátkach. Podľa neho uvedené svedčí o predpoklade, že bude splátky svojho dlhu plniť ďalej dobrovoľne, čo podľa jeho názoru odôvodňuje zastavenie exekúcie.

4. Oprávnený sa k sťažnosti povinného vyjadril tak, že navrhuje sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť z dôvodu, že povinný je v omeškaní s úhradou dlhu v zmysle vykonateľného exekučného titulu, pričom neexistuje zákonný dôvod na zastavenie exekúcie. Povinný si svoju povinnosť, aj napriek jeho opačnému tvrdeniu, neplní riadne a včas v zmysle exekučného titulu. Oprávnený podaním zo dňa 8.1.2019 doručeným povinnému dňa 11.1.2019 odmietol povinným navrhovaný splátkový kalendár a vyzval povinného na jednorazové splnenie povinnosti v zmysle exekučného titulu, súčasne poučil povinného o možnosti podať návrh na vykonanie exekúcie. Povinný svoj záväzok v požadovanom rozsahu neplnil, ale začal posilať v prospech oprávneného poštovou poukážkou mesačne sumu 150 eur. Prijatie poskytnutého plnenia oprávneným v častiach však nepovažuje za súhlas so splátkovým kalendárom tak, ako to tvrdil povinný.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

10. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Súd po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za správne a námietky voči nemu zo strany povinného uvedené v sťažnosti tak logicky za nedôvodné. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň

aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 6 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas a argumentáciu povinného prezentovanú v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sa súd nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) vyporiadaval s najdôležitejšími dôvodmi uvádzanými v sťažnosti.

14. Povinný postavil svoju sťažnosť smerujúcu k zastaveniu exekúcie na ním vykonaných úhradách v celkovej výške 1.620 eur ku dňu spísania sťažnosti dňa 20.12.2019 a na jeho záujme uhradiť dlh v dobrovoľných splátkach, namietal nesprávne právne posúdenie veci vyšším súdnym úradníkom. Po preskúmaní listinných dokumentov nachádzajúcich sa v spise súd považuje za preukázané, že vyšší súdny úradník pri svojom právnom posúdení vychádzal zo správnych skutkových zistení, z ktorých vyhodnotil správny záver o tom, že v exekučnom konaní si oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie dôvodne uplatnil pohľadávku v sume 3.366,96 eur na podklade vykonateľného exekučného titulu, pretože povinný neplnil svoj dlh voči oprávnenému riadne v celosti v lehote na dobrovoľné plnenie. Povinnosť povinného plniť oprávnenému pohľadávku v celkovej výške 3.816,96 eur, ako aj lehota na plnenie vyplývala priamo z exekučného titulu. Po uplynutí lehoty na plnenie, bol exekučný titul priamo vykonateľný. Presvedčenie povinného o tom, že svoj dlh nemusí oprávnenému zaplatiť v celosti v lehote na plnenie, ale v splátkach, považuje súd iba za domnienku povinného, z ktorej by bolo možné vyvodiť ďalšie skutkové a právne závery len vtedy, ak by bolo doložené potvrdením oprávneného o uzatvorení splátkového kalendára. Vyšší súdny úradník správne na podklade predložených dôkazov vyhodnotil, že k uzatvoreniu takéhoto splátkového kalendára obomi stranami neprišlo, a teda povinný uzatvorenie splátkového kalendára nepreukázal. Povinný si povinnosť uloženú právoplatným a vykonateľným exekučným titulom do začatia exekučného konania nesplnil v celosti, ale len čiastočne platbami vo výške 3 x 150 eur, pričom oprávnený o tieto platby ponížil ním vymáhanú pohľadávku, na základe čoho možno vyvodiť, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v celosti dôvodne. Čo sa týka platby zo strany povinného vykonanej po začatí exekúcie, vyšší súdny úradník správne vyhodnotil, že pri tejto ide o čiastočné vymozenie pohľadávky po začatí exekučného konania. S tvrdeniami povinného o tom, že ním uhrádzané dobrovoľné plnenia odôvodňujú zastavenie exekúcie sa preto nemožno stotožniť. Ak ide o plnenia, ktoré boli uskutočnené povinným po podaní návrhu na vykonanie exekúcie, musí o nich oprávnený bezodkladne informovať súdneho exekútora. Ku skutočnosti, že povinný uhradil časť vymáhaného nároku po začatí exekúcie súd ďalej konštatuje, že uhradenie časti pohľadávky zo strany povinného známej súdu z podanej sťažnosti vo výške 1.170 eur nespôsobilo zánik celého vymáhaného nároku, len jeho časti. K zastaveniu exekúcie z dôvodu úhrady časti pohľadávky po začatí exekučného konania nemohlo dôjsť, pretože ide o čiastočné plnenie považované za vymožené súdnym exekútorom, ktoré spôsobuje reálne zastavenie časti exekúcie samotným týmto plnením, o čom nie je potrebné rozhodovať uznesením súdu. Uvedené však nemá vplyv na to, že povinnému vznikla povinnosť uhradiť oprávnenému nielen judikovanú pohľadávku, ale aj trovy exekúcie oprávneného a trovy exekúcie súdneho exekútora. Vyšší súdny úradník navyše poučil povinného o možnosti žiadať súdneho exekútora o povolenie splniť vymáhanú povinnosť v splátkach. Je nutné uviesť, že zaplatenie dlhu povinného by mohlo viesť k ukončeniu exekučného konania len v prípade úhrady celej vymáhanej sumy vrátane trov exekúcie, pričom formálno-právne by súd uznesenie o zastavení exekúcie nevydával.

15. Súd má za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že povinný nepreukázal ani jeden z dôvodov na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Keďže vyšší súdny úradník rozhodol v súlade so zákonom, súd sa nemohol stotožniť s názormi povinného uvádzanými v sťažnosti. Súd dopĺňa, že povinný nepreukázal existenciu takých okolností, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a mali by za následok zánik vymáhaného nároku, alebo že by bol exekučný titul zrušený, alebo že by tu boli také skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu a teda povinný nepreukázal žiadne dôvody, ktoré by viedli k zastaveniu exekúcie. S poukazom na uvedené má súd za to, že neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie a preto sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 45Ek/435/2019 zo dňa 4.12.2019 ako nedôvodnú zamietol.

16. O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, keďže tieto neboli zo strany oprávneného uplatnené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.